

از زمانی که نمایشنامه «عشق من حامد بهداد» توسط افشین هاشمی نوشته شد در این سال‌ها چند بار به اجرا رفته است؛ چطور شد که شما برای اولین تجربه کارگردانی تان سراغ این نمایشنامه رفتید و تصمیم گرفتید برای اجرا آن را آماده کنید؟

نمایشنامه‌ای که آقای هاشمی نوشتند در تهران دو بار اجرا شده، یک بار توسط آقای هاشمی و بار دیگر توسط آقای شکرخدا گودرزی اجرا شد. بنا به دلایلی آن را انتخاب کردم که اولاً خیلی نمایش مردمی هست و برای عامه مردم نوشته شده، چون در حقیقت بر اساس نمایش رضابیک‌ایمان وردی که آقای مکی نوشتند، در ادامه آن نمایش نوشته شده است. به عقیده من این نمایش به لحاظ نوشتاری خیلی ریشه‌دار و پیشینه‌دار است. دوماً این که فکر می‌کنم در سینمای ایران جریانی که حامد بهداد در زمان خودش در سینما به وجود آورد هنوزم که هنوز هست کسی نتوانسته چنین جریان نوینی را در سینمای ما به وجود بیاورد و از آن طرف هم حامد بهداد از دوستان خیلی قدیمی من هست و هم این که خودم به عنوان یک بازیگر از طرفدارانش هستم و لذت می‌برم از این که درباره حامد واقعا کاری را انجام دهم. دلیل دیگر این که نمایش، نمایشی است در عین حال که واقعا حرف‌های خیلی زیادی برای گفتن دارد، نمایش مفرحی است و می‌تواند لحظات شاد و مفیدی را برای تماشاگری که می‌آید و نمایش را می‌بیند فراهم کند. احساس کردم در این روزها خوب است که تماشاگر به سالن بیاید و هم یک مقدار از آن فضای تقریباً هنری که تئاتر ما گرفته جدا شود و یک تئاتر سهل، آسان‌تر و روان‌تری را ببیند و لذت ببرد. تئاتری که از جنس خودش باشد، حرف‌هایی که در آن زده می‌شود را بفهمد و لذت ببرد و از سالن بیرون برود.

از نظر من این نمایش نگاهی انتقادی به علاقه‌مندان هنر و سینما و همین‌طور هنرمندان دارد. درباره نوع نگاهی که نمایش با آن روبه‌رو است، توضیح دهید.

نگاه انتقادی ندارد و نگاه خیلی ساده‌ای به طرفداران واقعی سینما و کسانی که بازیگران سینما را دوست دارند، دارد. تفکری که شاید به واسطه آمدن فضای مجازی، اطلاعاتی که آدم‌ها و طرفدارها از کسانی دوستشان دارند مقداری بیشتر شده اما عامه مردم که در متن جامعه زندگی می‌کنند شاید هنوز چنین نگاهی نسبت به بازیگرها دارند؛ نگاه بسیار دوست‌داشتنی‌ای در عین سادگی و لذت‌بخشی است. یکی از دلایلی که باعث شد این نمایشنامه را انتخاب کنم و در راستای سوال قبلی شما هم هست، این بود که در اجرای نمایش «دروغ» کسی را دیدم که به تماشاخانه ایران شهر آمده بود و از طرفداران یکی از بازیگرانی بود که در نمایش ما بازی می‌کند و آنقدر برای من این مدل طرفداری، عشق و علاقه به یک بازیگر عجیب بود که واقعا فکر نمی‌کردم چنین آدم‌هایی هنوز در جامعه وجود داشته باشند. وقتی نگاه کنیم به کسانی که همیشه اطراف تماشاخانه‌ها هستند با یک دوربین خیلی

ارسطو خوش‌رزم:

حرمت بازیگران را نگه داریم

ساده، فقط ساعت‌ها می‌ایستند که بازیگرها

از نمایش بیرون بیایند و بتوانند با آن‌ها عکس بگیرند، می‌بینیم که هنوز هم این قشر وجود دارند و به عقیده من نمایش «عشق من حامد بهداد» نه تنها الان بلکه سال‌های سال می‌تواند کار کرد خودش را به لحاظ واقعی در جامعه ما داشته باشد به همین خاطر است که من فکر می‌کنم این نمایش هنوز هم می‌تواند نمایش جذابی باشد.

به همین دلیل این سومین بار هست که در تهران به اجرا می‌رود؟ «عشق من حامد بهداد» در شهرستان‌ها هم اجرا داشته است؟

اطلاعی که من دارم بله. سه بار در تهران و در شهرستان‌ها خیلی زیاد اجرا شده است. در تهران سال ۹۱ آقای هاشمی در کافه تئاتر شهر برگزار کردند، سال پیش هم آقای شکرخدا گودرزی اجرا کردند. آن چیزی که من با افشین هاشمی صحبت کردم می‌دانم که این نمایشنامه در شهرستان‌ها همانند اصفهان، رشت، مشهد، یزد و همه‌جا تقریباً اجرا شده زیرا نمایشنامه‌ای است که به لحاظ متریکال اجرایی به ظاهر نمایش ساده‌ای است البته من این‌طور فکر می‌کردم اما وقتی برای به اجرا درآوردنش می‌روی متوجه می‌شوی چه قدر جزییات دارد که باید رعایت شود و چون نمایشی دونفره است به ظاهر راحت می‌شود اجرا کرد، اما من

به سختی اجرا می‌کنم. **در این سال‌ها که نمایش «عشق من حامد بهداد» اجرا رفته است، حامد بهداد چه واکنشی نسبت به متن و اجراها نشان داده است؟**

برای افتتاح نمایش با حامد صحبت کردم که بیاید اما درگیر اکران فیلم آقای میرکریمی بود و برای افتتاحیه نرسید. اجرای افشین هاشمی را دیده و خیلی هم خوشحال شد که دوباره به اجرا می‌رود، حتی پوستر نمایش را در صفحه مجازی‌اش منتشر کرد و قرار است اواخر این هفته این نمایش را ببیند. فکر می‌کنم حامد نمایشنامه را دوست دارد برای این که نمایشنامه واقعا جذاب است وقتی برای چنین آدمی نوشته می‌شود. در کل نمایشی است که آدم می‌تواند دوستش داشته باشد اگر برایش نوشته شده باشد.

دو اجرای قبلی که افشین هاشمی سال ۹۱ و شکرخدا گودرزی در سال ۹۷ اجرا کردند نمایشی محیطی بود و در کافه اجرا می‌شد اما نمایش شما در سالن به اجرا می‌رود و فضای سالن تعداد مخاطبان بیشتری دارد. دلیل تغییر رویه شما در این نمایش برای سبک اجرا چه بوده است؟

نمایش در اصل برای سالن انتظار تئاتر و یا کافه نوشته شده است و ماجرا در چنین فضایی می‌گذرد اما لزوماً چنین اتفاقی ضرورت

اجرای نمایش نیست و ما برای مخاطب تعریف می‌کنیم آن جایی که نمایش را می‌بیند کجاست و فرقی نمی‌کند در سالن هم می‌شود نمایش را اجرا کرد. می‌خواستیم نمایش را در کافه تئاتر شهر اجرا کنیم که مشکلاتی وجود داشت و الان دوست ندارم راجع به آن صحبت کنم اما بعداً در موردش صحبت می‌کنم چون روند بسیار اشتباهی است که تئاتر شهر برای نمایش‌هایی که در آنجا بخواهند اجرا کنند را پی می‌گیرد. من منصرف شدم و یکی دو جای دیگر به لحاظ کافه انتخاب کردم، برای مثال مجموعه پردیس شهرزاد را صحبت کردم که به لحاظ زمانی خیلی به اجرا نمی‌خورد و تصمیم گرفتم در سالن به اجرا ببرم. ضمن این که افشین هاشمی زمانی که این نمایشنامه را اجرا کرده است هشتاد اجرا در کافه اصلی تئاتر شهر انجام داده که تقریباً ۱۰ هزار تماشاگر داشته یعنی نمایش جزو نمایش‌های پر بیننده مخصوصاً در سال ۹۱ بوده است. در شب اول نمایش به‌طور کامل بلیت‌ها فروخته شد. با توجه به این رویه که این روزها خیلی‌ها سایت را می‌بندند اما من این کار را نکردم و من حتی یک نفر مهمان هم دعوت نکرده بودم و تماماً مردم بودند و کسانی که از سایت بلیت خریداری کرده بودند. در پیام‌هایی که در فضای مجازی و بعد از اجرا به من دادند متوجه شدم تماشاگر

از اجرا لذت برده، نمایش را دوست داشته و هم‌ذات‌پنداری کرده است. تخصص من کارگردانی نیست و بازیگر هستم، برای اولین کارگردانی تئاتر که این کار را انجام دادم تجربه خیلی لذت‌بخشی بود و در شب اول اجرا این همراهی تماشاگر، لذتی که از اجرا برد و آن شور و اشتیاقی که بعد از نمایش از آن‌ها می‌دیدم و باز خوردی که در فضای مجازی گرفتم، توانسته‌ام خداراشکر موفق باشم و مخاطب را از اجرا راضی نگه دارم.

با توجه به این نکته که روزهای کمی برای اجرا دارید، آیا امکان تمدید شدن نمایش هست؟

اگر استقبال از نمایش ادامه داشته باشد، قطعاً نمایش را تمدید خواهیم کرد. فروش بلیت‌ها نسبت به این که ۳۰ ساعت قبل از افتتاحیه نمایش آن را پیش‌فروش کردیم خیلی خوب بود. دلیل دیر شدنش این بود که چون دو روز قبل از اجرای نمایش بازبینی کردم و یک روز قبل از افتتاحیه مجوز را گرفتم و سایت را باز کردم. فکر می‌کنم متریکال تبلیغاتی‌ام به لحاظ فشرده بودن زمان تمرینم و این که نمی‌دانستم مجوز می‌دهند یا نمی‌دهند خیلی کم بود. تاکنون این استقبال شگفت‌انگیز بوده است و خیلی از این اتفاق خوش حال هستم. ضمن این که من مجوز نمایش را تا آخر سال ۹۸ از افشین هاشمی دارم و به هر حال ما به ماه‌های محرم و صفر برخورد می‌کنیم و چون این نمایش کم‌مدتی است نمی‌تواند اجرا شود و من این برنامه را دارم که به امید خدا بعد از محرم و صفر در شهرستان‌های مختلف و یا حتی در خارج از کشور «عشق من حامد بهداد» را اجرا کنم.

نکته آخر؟

من از کسانی که نمایش «عشق من حامد بهداد» را حتی اگر اجرای افشین هاشمی و یا شکرخدا گودرزی را بارها دیده باشند، دعوت می‌کنم ببینند چون این اجرا، اجرای متفاوتی خواهد بود و مردم دوستش خواهند داشت. افشین هاشمی جمله‌ای در ابتدای متنش دارد و می‌گوید: نمایش را پیشکش می‌کند به همه کسانی که بازیگران سینمای ایران عاشقانه دوست دارند. این روزها در فضای مجازی و رسانه‌های می‌بینیم که بازیگران کشورمان که عمده آن‌ها سرمایه‌های هنری و فرهنگی این کشور هستند و سال‌های سال زحمت کشیده‌اند، به دلیل بی‌اهمیت‌ترین و کوچک‌ترین چیزها حمله می‌شود. ما در فضایی هستیم که به لحاظ روانی اجتماع‌مان طوری شده که خیلی ناعادلانه قضاوت می‌کنیم. من از کسانی که عاشقانه بازیگران سینمای ایران را دوست دارند دعوت می‌کنم بیایند و نمایش را ببینند و ما سعی کنیم مقداری با کسانی که برای ما زحمت کشیده‌اند و لحظات خوبی به وجود آورده‌اند مهربانانه‌تر برخورد کنیم و حرمت را نگه داریم و آنقدر با بی‌انصافی و تندخویی برخورد نکنیم و آن‌ها را نرنجانیم. به هر حال سرمایه‌هایی هستند که به همین راحتی به دست نمی‌آیند.